

ΑΠ' Ο ΤΟΛΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Σ ΗΜΕΡΑ ανοίγουμε την σελίδα των «Εικονογραφημένων περιέργων» μας, με την πραγματικώς αξιοσέβαστη και θαυμαστή μορφή του 'Ινδού φακίρη 'Αγκαστίγια - ούμ - Βέχλ της πόλεως Βεγκάλης.

Ο φακίρης 'Αγκαστίγια - ούμ - Βέχλ, ήταν ιερέυς ενός ναού της ανωτέρω Ινδικής πόλεως. Φιλάνθρωπος στο έπακρο, ευσεβέστατος και αυστηροτάτης ασκητικής ζωής, είχε κατακτήσει τον σεβασμό και την αγάπη όλων των συμπολιτών του. Καί η φήμη του επίσης είχε άπλωθη σ' όλόκληρες τις άπεράντες 'Ινδίες.

Πρό δεκαπέντε χρόνων, ο 'Αγκαστίγια, νοιώθοντας τον θάνατο κοντά του, θέλησε — σύμφωνα με τα ιερατικά και θρησκευτικά έθιμα των 'Ινδών φακίρων — να κάνει μια επίδειξη της υπερφυσικής ψυχικής δυνάμεώς του. Θέλησε, δηλαδή, να κατορθώσει κάτι, το οποίο μονάχα οι φακίροι κατορθώνουν και το οποίο φαίνεται άπίστευτο σε μας, όταν το διαβάσουμε στα βιβλία.

Το κατορθώμα, λοιπόν, το οποίο διέλεξε ο 'Αγκαστίγια και το οποίο εξετέλεσε με υπερφυσική ύπομνη κι' επιμονή, ήταν το εξής: Στις 8 Μαΐου του 1921, πήρε μια φωλιά γεμάτη από νεοσκλωσσημένα πουλάκια, την κράτησε στο ψηλά σηκωμένο άριστερό χέρι του και στάθηκε έξω απ' την πόρτα του ναού, στο ύπαιθρο!

Στή στάσι του αυτή έμεινε ασάλευτος επί... δέκα όλόκληρα χρόνια, δηλαδή ως τις αρχές 'Ιουλίου του 1931. Τα πουλάκια μεγάλωσαν, και τα έτρεφαν έν τω μεταξύ οι γονείς των, οι όποιοι δέν τρόμαξαν καθόλου απ' το άλλόκοτο αυτό φέριμο του άγαθού και σεβασμίου φακίρη. Το επόμενο έτος τα πουλιά αυτά — ένα είδος αποδημητικών χελιδονιών — ήρθαν και γέννησαν αυγά πάλι στην ίδια αυτή φωλιά τους, την οποία εξακολουθούσε να κρατά ψηλά στην άριστερή παλάμη του ο φακίρης!!!

Αυτό κράτησε συνέχεια επί δέκα χρόνια. Τα πουλιά κάθε χρόνο έκκολαπτόντουσαν απ' τ' αυγά τους, τρεφόντουσαν, μεγάλωναν, έφευγαν, ξαναρχόντουσαν τον άλλο χρόνο και ούτω καθεξής, ένω ο θαυμαστός φακίρης δέν σάλευε έν τω μεταξύ ούτε δευτερόλεπτο απ' την κουραστική, την αφάνταστα εξαντλητική θέσι του. Οι πιστοί όπαδοί του, έννοείται, φρόντιζαν πάντα να του πηγαίνουν φαγητό, νερό, και να τον σκεπάζουν με ζεστότερα ένδύματα κατά τον χειμώνα, όταν το κρύο και τα χιόνια γινόντουσαν άνυπόφορα. Σημειώστε όμως, ότι κατά τους πρώτους τρεις μήνες, το διαρκώς ψηλά σηκωμένο άριστερό χέρι του μούδιασε, πρίσθηκε, του προξενούσε άφαντάστους, άνυπόφορους πόνους και στα τελευταία... έγινε έντελώς άτροφικό, άνοιμικό, σκληρό σαν ξύλο και άιαισθητο πειά στους πόνους και στην άίσθησι της άφης!...

Τέλος, κατά τις αρχές 'Ιουλίου του 1931, ράκος σωματικώς πλέον ο υπερφυσικός αυτός άνθρωπος, κυλίστηκε στο έδαφος απ' την εξάντλησι κι' απ' τις άγριες και συνεχείς προσπάθειες δέκα όλόκληρων χρόνων. Κι' άφου έμεινε άρρωστος βαρειά άρκετώς έβδομάδες, ξεψύχησε επί τέλους κατά τα μέσα Σεπτεμβρίου του 1931.

Σήμερα στη Βεγκάλη κι' έξω από τον ναό εκείνον, υπάρχει μια έπιτάφια πλάκα προς τιμήν του φακίρη

'Αγκαστίγια - ούμ - Βέχλ, ο όποιος ένταφιάσθηκε άκριβώς στον τόπο του υπερόχου κατορθώματός του.

***

Άκόμη μια αξιοσέβαστη μορφή σάς παρουσιάζουμε, άγαπητοί άναγνώστα: Είνε ο περίφημος γερο - 'Ιρλανδός Τζαίμς Πάρρ, ο περίφημος άκόμα στην 'Αγγλία «Γερο - Πάρρ».

Ο Τζαίμς Πάρρ είνε απ' τούς σπανίους εκείνους μακροβιωτάτους Μαθουσάλες, οι όποιοι έζησαν σε τρεις διαφόρους... αιώνες! Με άλλα λόγια, ο γερο - Πάρρ γεννήθηκε σ' ένα μικρό χωριό της 'Ιρλανδίας κατά τον δέκατο πέμπτο αιώνα (στού 1483 άκριβώς), έζησε ήσυχα κ' εϊρηνικά όλόκληρο τον δέκατο έκτον αιώνα και πέθανε από βαθεία γηρατειά κατά τον δέκατον έβδομο αιώνα, στού 1635 άκριβώς!

Δηλαδή, πέθανε σε ήλικία 152 έτών πειά, αλλά και με τό σπάνιο χάρισμα να δη τρεις αιώνες να διαβαίνουν μπρός απ' τα μάτια του!

Ο Τζαίμς Πάρρ, βρίσκεται σήμερα ένταφιασμένος — χάριν ύψιστης τιμής — στο «'Αθβαείο του Ουεστμίνστερ», εκεί δηλαδή που είνε και οι τάφοι πολλών 'Αγγλων βασιλέων. Σημειώστε άκόμα ότι ο Πάρρ, κατά το διάστημα της μακρής ζωής του, είδε τό όλον δέκα βασιλείς να διαδέχωνται ο ένας τον άλλο στο θρόνο της 'Αγγλίας.

***

Και τώρα θα σάς μιλήσουμε, άναγνώστα, για τον άλλοτε πρωτοπυγμάχο της 'Αμερικής — στα έλαφρά βάρη — Τζέμ Μπέλχερ.

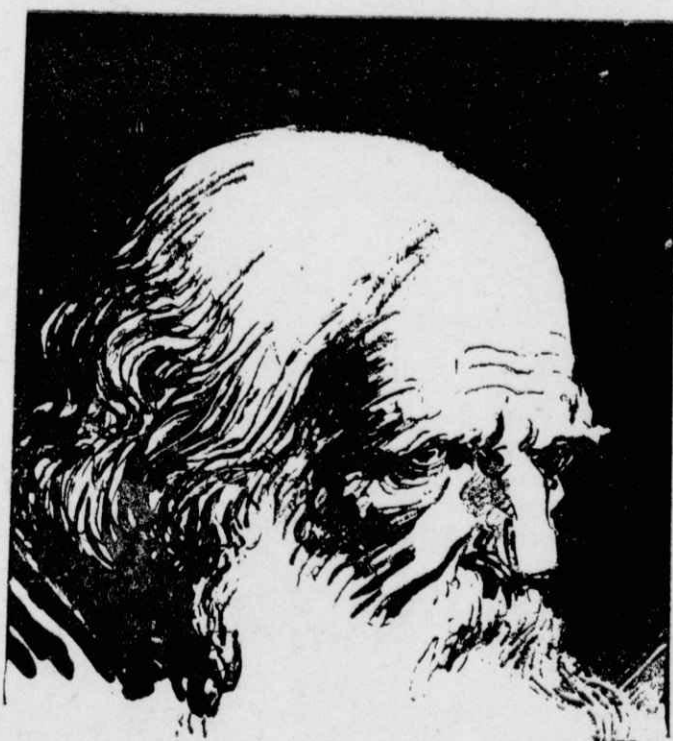
Ο Μπέλχερ πέθανε πρό πολλών χρόνων. Είνε διάσημος όμως και τον ένθυμούντι άκόμα στην 'Αμερική, όχι τόσο για την πυγμαχική άξία του, όσο για την άφθαστη άθλητική εύσυνειδησία του. Το πρωτοφανές πείσμα του Μπέλχερ στους άγώνας του, καθώς και η εύγενική του αντίληψις για τις ύποχρεώσεις ένός άθλητού — άπέναντι του έαυτού του και άπέναντι του κοινού — καταφαίνεται και από τό εξής περιστατικό: Σε μια πυγμαχική συνάντησί του στο «ρίγκ» της πόλεως Βοστώνης, ο αντίπαλός του κατώρθωσε να του βγάλη έντελώς τό άριστερό μάτι με μια τρομερή κι' επιτηδεία γροθιά!

Αίματόβρεχτος ο Μπέλχερ και πονώντας φριχτά, δέν τάχασε ώστόσο. Έξακολούθησε με άπερίγραπτο πείσμα τον σκληρό άγώνα του, χωρίς ούτε ίατρική βοήθεια να δεχτή, ούτε καν να διακόψη έστω και για μια στιγμή τό μάτς. "Ετσι, η πυγμαχική αυτή συνάντησις διήρκεσε επί σαράντα δύο (άριθ. 42) «γύρους». Καί κατά τον τεσσαρακοστό τρίτο «γύρο», επί τέλους, κατώρθωσε ο Μπέλχερ — ύστερα από πρωτοφανείς προσπάθειες, κατεξηνητλημένος, μισολιπόθυμος κι' αίμόφυρτος — να νικήση τον αντίπαλό του!!

Απ' την ήμερα εκείνη, ο Μπέλχερ έγινε διάσημος στους παγκοσμίους άθλητικούς κύκλους, για την έπαγγελματική εύσυνειδησία του.

Ο φακίρης 'Αγκαστίγια...

Ο γερο - 'Ιρλανδός Τζαίμς Πάρρ...